

ДІЛО

Видає: видавничча «Діло».

Димісія кабінету д-ра Зайдлера.

Львів, 23. липня 1918.

Кабінет д-ра Зайдлера уступив вчера цісарському прем'єрству міністра промисловості та землеробства. Відмінне підготування в першій мірі на міністри, які спонукали д-ра Зайдлера до поставлення претензії димісію, а саме на необхідність скласти парламентаріу більшість для буджетової прозівіорії і вестник кредитів. Кінецький угоду кіньську, стилізований в тоні незвичайно прихильним для д-ра Зайдлера, звучить: «Бажаючи, щоб дільше відрізняти Україну, якого Ви придережуєтесь, при збереженні певних засобів відносин до тих груп, які хватають державу йї долечності та серед скідальністю в нарадних представництвах, зважують себе свідуками приняті в часі димісію цілого кабінету та поручаю Йому вести діяльність до часу утворення нового уряду».

Із виступу наслідного уступу дізнаємося, що наслідник д-ра Зайдлера має перебрати на себе всю його незадовілену політичну спадщину: між обов'язками, які передавав уступаючий президент міністрів з однією, що відноситься до нас, а саме обов'язок переведення поділу Галичини. Се треба в цісарській дільниці з освібленим настіком підчеркнути. Обов'язкови всіхого наслід-

ника д-ра Зайдлера, хтоб нам не був, відівідавше наше забуте право, при якій стояти не може на філіалістичній представництво неподільно.

Після принняга димісії д-ра Зайдлера польське коло заявило, що воне голосувати за бюджетову прозівіорію і предложенням про засновані кредити. Чи се рішено Полякам спричинене усуненням самої тільки особи д-ра Зайдлера, чи в осифу його язги, куди важливість річевого характеру, мині передчасно ще про те висказуватись. Дісять певне тільки одно: що вилучене утворення нового кабінету одержав д-р Гусарек, бувший міністер освіти в кабінеті гр. Штірка, якого відношення до польського табору, не можна назвати неприхильним. Але — і се годить ся одразу відмінити — д-р Гусарек вважався одним з приклонників безпарламентарного режиму, відмежуваного гр. Штірком одноге з відпору його кабінету.

Д-р Гусарек почав аже свої переговори з поодинокими парламентаріями партіями і буде їх на дінці вести з президією У. П. Р., яка тільки в слухаю рішучага і бекумінного зобов'язання нового президента міністрів ухвалити Йому бюджет і інші державні комітети. Інакше українські землі передуть до безгладної обструкції.

Українські економісти віддають звертання увагу на цю обставину громадянства України, в тому числі і його промислових кол, доведучи економічну заинтересованість їх у визволенні України від московської «опіки». Проте сила індустрії, що привушувала ці кола все орієнтувалася на Москву та Петербург, буде занадто великою, щоб її могли подолати додати разуму.

Лишалася надія, що саме життя, закони капіталістичного розвитку вільшуть врешті гору над ріжими перешкодами, утворили і у нас свідому своїх національних (теріторіальних) інтересів буржуазію і відповідні галузі промисловості.

Перші ознаки того, що така надія нас не зведла, змінилися вже тепер. Так, як доносять газети, на харківському з'їзді мануфактурісти підсилили вже цілком позажіло голоси (доклад Фоміна) про необхідність організації самостійної ткальної промисловості на Україні, змінилася питання про встановлення митних кордонів між Україною та Московщиною. Правда, що до останнього, то вчайдостане до цього негативно в огляді на країнний голод; не знаємо, як він дістався до думок докладу Фоміна. Можливо називати, що також негативно, можливо — коли зважимо на те, що на з'їзді відобрають велику різню представники московського району, вірники великих московських фірм, а також взагалі торговці мануфактурою, а не промислові мануфактурісти.

Та дуже симпатично, що зазначені думки вже починають повставати серед промислових кол України, знаходять серед них прихильників та речників.

Одже мур таки проголошено і можна сподіватися, що не так дуже далекий час, коли Україна визволиться марешті з під московської «опіки» і в сфері свого економічного життя.

Безперечно, проголошення того муру ми в першій мірі завдаємо політичній відрубності України. Зірвання політичного зв'язку з Росією спричинилося до зірвання подуди в землі українських промисловців, що тепер юміється, спонукало їх наявніше приглянутися до економічного життя України, де тих багатих можливостей, котрі в ній заковуються, а врешті і привели їх до творення самостійного економічного життя на Україні.

І вже схожого цього десига, щоб ми визнали українську державність, як таку, саму по собі, занадмінім чинник в справі дійсного відродження українського народу.

Назвіть колибіль близька будущина нічого добре не віщувала українській державі, колибіль вона загинула, ніколи не загине марно той величезний здвиг так в області громадських стосунків, як і в області громадської психіології і котрий відбувається в наслідок самого факту й існування.

У всіх діяльностях нашого життя — в сфері національної, культурній, політичній, економічній, розбуджено приналежність всіх класів українського громадянства, сколихнутих їх омертвленію енергію, скерованої їх на нові шляхи і щоб нам не судили історична доля в близчому часі, одно в певності можна сказати: назад воротя вже не буде.

Самостійність України — домагання промислових кругів.

Львів, 23. липня 1918.

Київська соціально-демократична «Рабітнича Газета» в числі з 18. с. м. принесла під заг. «Нові очіки» дуже замітну статтю про розтилок звідків промислових кругів України в напрямі домагання самостійності української держави. В статті сій читамо:

Українські економісти давнє вже звертали увагу на некорамальні явища в нашому народному господарстві — майже цілковигу відсутність у нас, на Україні, ткальної, базовикій промисловості.

На Україну припадає лише 0,8% загальної кількості робітників, що працювали в базовій промисловості Росії, з вартістю промисловості по обробці первини на Україні виконували тільки 2,8% вартості продукції цілої Росії. Між тим видна частина сировини, напр. базована, здавалася до Росії через українські (чорноземсько-ізюмські) порти, а потім в формі тканин знову поверталася на Україну. Сказані підстави дадуть, що сама культура базовиків уможливлюється на великій території України. Це волинські царські уряди були зроблені в цьому напрямку дещою закони і дали вони цілком ізомітичні наслідки. І лише через те можна думати, що заходи ці будуть надзвичайно візерні, привадкові, ціла сировина не посувала ся даних первинних спроб.

Так само як базована перенеслась через Україну, зберігши вживання в ній, щоб потім повернутися назад, але в обробленому вигляді. Поруч з цією сировиною, котра Україні обходилася дешевше, ніж Московщині або Польщі, а у кожному разі не дзвінше, Україна розігрідає ще другою не менш важливу узважою для розвитку мануфактурі промисловості: кона має дешевше паливо, тут, у себе, на місці, вони добував камінне вугілля. Де тегож кінці всіх країн показує, що мануфактурна промисловість де дзві, то все більше переходить до більш дешевої жіночої праці (появяється дозволють технічні умови) і переселяється туди, де є багато вільного жіночого. А це буде так, де істочують яко ті галузі промисловості,

в яких працюють виключно чоловіки, тобто гірничі та металургічні промисловості. Отже у всякім разі Україна має більшість для розвитку ткальної промисловості, ніж скажемо Московщині.

Та опріч того, що мануфактурна промисловість знаходить на Україні більш сприятливі умови для свого розвитку ніж у Росії (менша собі — вартість продукту — вищий процент прибутку для підприємців), сама Україна, винайно, також дуже заинтересована в її розвитку.

Своя мануфактурна промисловість постає для української людності значно дешевший продукт, дяків межахістії національної української хліборобської людності знайти собі працю, я не танктиється по сітах, шукаючи собі притулку далеко від рідного краю, не кажучи вже про те, що розвиток якоїсь галузі промисловості поганіше за собою загальні відмінені гоніння гонідичного обороту країни.

Запевне, буди і, так можна, прирідні умови, що несприяди розвитку у нас мануфактурі промисловості. Перед усім це велика фінансова сила московського капіталу. Але не менше, а ще більше зміцнила мала фінансова економічна політика російського уряду, котра врешті ту фінансову силу оберігала, залишаючи промисловий розвиток України утворюючи, всупереч всім законам економіки, сприятливі для нього умови в Московщині.

Французькі наради про Україну.

Реферат Пелісіє в комісії для заграницьких справ.

Париж, 19. липня 1918.

Агенція Навас-і доносить: Комісія Пелісіє послів для заграницьких справ далі розглядала подання в Росії (1) і вислухала реферат Пелісіє, котрий мав порушення представити комісії по одинокі фази українського руху. Комісія поручила своїм голозі Буйону-

ви, щоб у предложеній Касманом ноті докладно візначив однодушні постанови, до яких комісія дійшла в своїм стремінню здійснити в Росії політику, яка відповідала інтересам обох союзних народів (1) і загальним цілям почівного порозуміння.

ДІЛФ

24. липня 1918.

Стор. 3.

старших українських земель на основі бере-

тейського державного української державі та не-

гайнего довволу на поворот іншаси виселен-

ців до своїх господарств. IV. Протестуємо про-

ти именування націльства польської парламен-

тарної революції проти кождочасного цен-

трального правительства, яке за його диктатом ма-

ло би звідно сривати її багосновні та нена-

сичні претензії зі школою українського наро-

ду і самої австрійської держави. Вище наведе-

ні революції вислано до кабінетові канцелярії,

представників міністрів, міністра заграницьких справ і

до укр. парламентарної репрезентації.

— Ендемічні хребти в окраїнах Львова. Сусід-
ні старості доносять, що тиф виявився: в по. львівським: в Ніконівцях, Сто-
ронячих, Дмитрю, Журавлі, Яричові, нов. і Від-
садах; в нов. городецьким: в Городку Ягайі,
Кереневі, Малюковичах Стороні, Вережині, Вели-
кополю, Великухах і Зушках; в нов. жовтів-
ським: в Мокротині і Сагаряєві нов.; в нов. ки-
ївським: в Стрептові; в нов. бобринським: в Гу-
тищі; в с. рудельським: в Дубенівцях, Гора-
нах, Рудках і Несвіцькому. Тиф чорній: в по. в.-
діловівським: в Зугорівці; в по. городецьким: в
Деснянських; в по. жовтівським: в Мостах вел.;
в по. київським: в Камінній стр.; швардатині
в по. жовтівським: в Жиряші і Підлісах вел.;
в по. львівським: в Будагі, Погоничій і Кам'яній
стр.; в по. рудельським: в Порічу і Конарні. Бі-
тува (аксистерія) в по. львівським: в Запитові.
Можливо з них грокад можна уживати якісні по-
середарські, а при тифі п'ятництві не впуска-
ти їх до житла (кухні) заради насиків
(вони в одежі).

— Прага працює відкрито: одержала українська
гімназія в Регатії.

— З музик. З Відня пишуть нам: При кінці
червня відбувся в великий салі Konzehaus у
попресії концерт на філії учених і учени-
х ц. к. Академії музичної. Для нас концерт
сезону був інтересний, що брав участь мо-
лодіжка піаністка Українка, Любка Колесса.
Грала концерт Шуканів в оркестрою. Як лише
появляється на естраді, публіка, що по береги
вилювала салю, посвітала її сплесками. Відтак
тишина новна очідання гальга стала. Озви-
лась перша акорди і зеленіли усі; бо
ті перші акорди вже запозичали, що є буде
все якісні відчуття пописова гра добреї учениці,
але красні власні артистичні і послухана сі-
дила вулнило «ю невічайну гру молоденької
п'ятництві, ю гру, повну невічайного болету,
органичної інтерпретації і артистичної зре-
ности. Тож як і скінчилася, сплескам не будо-
віння, одушевлені публіка в найвищих супер-
експресіях вражалася її грі, а комітата арти-
стів гуртківна була знаменна і величкою
що спішли до молоденької п'ятництві з же-
диними ціліми. Зі своєї тороги ц. к. Ака-
демія музиканів відзначила молоденьку артистку,
призначивши її фортепіано, що є премією, приз-
начену для найліпшої учениці Ausbildung —
курсу. З присвітю передаючи ю віству на-
шого кореспондента, бажаю від себе молодій
макріті дільних прекрасних успіхів на обра-
мий дорозі.

— Комітет Гімназійний в Регатії просить
у всіх, у кого в перехідній частині гімназійної
бібліотеки, порозуміти ся в тій справі з дирек-
цією гімназії.

— «Янтарні» у Львові. Нам пишуть: По
дсій вандрівці прибула кадра 15. п. и. оста-
точно до рідного краю, де остане жити і по-
важлючено жира. З тієї нагоди просить офіци-
рів з к. мужев принять запевнення, що о скіль-
ки осені стрібнуться в українською суспільністю,
будуть старатися всім силами порохуватися в
нею в як найлучший спосіб і просить зі своєї
сторони о єдиній принятті. Рівнечасно пода-
ємо до відома, що видимо в короткій часі па-
матку працю, в якій спісуються схемами і
«Справа» діла нашого полку за час остан-
ніх 4-х років. Схема монастильська, вже
до ділків субскрибована в тисячах прямірників,
буде коштувати при повагедній замовленню
35 К. а за послідоватою 45 К. Знімки фотог-
рафічні поєднуються в короткі на всіх скілько-
х виставах.

— Західні тов. та. Варвара у Відні відвідава-
ла 14. липня с. р. величавий фестиваль у Відні в
Найзелегу. На фестивалі можна було бачити го-
стів з Гуцульщини, які в своїх селянських сіягах спровали
вінценосний публіцист несподівану; гості з Гуцу-
льщини прибули з Бров. Паню Трільовською, яка тутешнім Нішам подарувала всій вияснені
що до наших гостей і їх селян. Гості з Гуцу-
льщини додали більше житого духа нашим го-
стям. Фестиваль відбувся заходом Вп. П. голови
Яремчика і Москвівського, а наступ. п. Білінського,
який через весь час богої побуту у Відні по-
святив своє життя для наших братів на вигнан-
ні. Північні таємні стали гості розходитись!

— домів серед сівбу, в відтак п. голова Яремчак
попрощав гостей теплими словами і вложив по-
ляк у Віс. Достойному поснові Трільовському,
що на його поклик ціла Гуцульщина стас в оба-
роні прав свого народу.

— Примечані. П. Евген Олексій, родом з Гра-
бівки поїздів калуського одержав степень док-
тора всіх наук лікарських в університеті в Інс-
брuckі.

— Відзначення. П. Роман Соснівський, ст.
радник п. к. суду у Львові відзначений хрестом
великої корони 3 кл.

— На «Українське Кружки Товариство експресії
дітей» вложили між іншими Вп. п.: Павло
Скородинський — збірку з Тисмениці К. 92,
Михайло Колодинський, учитель в Пробіжній
збірку К 140, читальня «Просвіти» в С. Сусорі
збірку 326/50 К., Семен Вейтце, учитель в
Парчані збірку від школи літератори К 25
Рівнотасно повідомляємо усіх Вп. п. жертв-
давців, що іх імен в признати браку місця у
нашій пресі, не буде о помішувати, хиба на їх
спеціальні бажання, на те кожному звірачо-
му вислати меню сварем подяки. Загальний
висад в збірки в „Лужині української дитини“
також в пресі до відома суспільності й тому
прошу, щоби всі інші філії, як також Вп.
Дебреці, яким він ского часу вислади відозвини
в своїх збірках во місці відповідної відомості
зразком звіту з уладжених в інших повітах
відповідів. За Годинний Виділ «Українського Кра-
євого Товариства охорони дітей і опіки над
молодіжю» у Львові: д-р Ст. Федак, президент;
д-р Ст. Вітвіцький, секретар.

Українське майно на Афоні.

Нам пишуть: До сеї пори українська дер-
жавна преса присвята тільки короткі вістки
про переговори в спріві підліту державного
відповідника відповідної за границю. До
того майна належать післядівсім будинки в сте-
льзях і більших містах чужих держав, призна-
чені на поширене авбасад і консуліятів. Будівлі
їх, положені звичайно в найкрасивіших кварталах
чужих міст, представляють величезну вартість.
Будовано їх фондами, стягненими не тільки з
Росії, але й в Україні. Для того посвінні вони
бути тепер відповідно розділені.

Крім того є за границю що один рід
майна, що представляє не тільки дуже велику
вартість матеріальну, але й культурно-істо-
ричну.

До сего рода спідліті досі майна належать
церкви й монастири, побудовані в чужих
землях для Москів і Українів. Тут звернено
увагу тільки на один такий монастир, що для
України в історично-культурній точці погляду
є особливе значення і глядячого відношення
може бути звернений українській церкви (за
цією рекомендовано в інших місцях). Є се Мо-
настир Великомученика Йоанна Богослова
Пантелеїмона, Кінавія („общежитія“) на Святій Горі
Афонській.

Той монастир поважений на південно
західній стороні Святої Гори, на прибережних
скелях Святогорського Заливу в дуже гарнім
місці. Побудували його наші київські князі Во-
лодимир Великий і син його Ярослав Мудрий
першімо на місці, де тепер знаходиться Бого-
гідничий Скит, званий Обителю Богородиці
Ксіліоргу. Є се отже один з найдавніших у
українських монастирів. Вже в пізньому 12 сто-
літті наші пустинножителі не могли в нім зі-
стити ся і (при юзочі українських князів, ге-
ловоно гальцького, як найбогатшого тоді між
ними) побудували собі більший монастир, зва-
ний „Нагорним“ ябо „Старим Русиком“. У 18
столітті знову перенеслися над сам морський
берег, де монастирської пристані.

Тепер сей монастир належить до найбо-
гатших і найкрасивіших, які є на Афоні. Живе в
нім 1.500 монахів. На монастирських землях в
скитах і при келіях є коло 65 церков. В мона-
стирській пристані є скромний коридор для мо-
нахів з церквою Св. Апостола Йоанна Богослова. Для богомольців має той мо-
настир окремі помешкання, в крім того „пе-
дівір“ в Царгороді й Одесі.

Сей монастир протягом 900 літ зважений
многими педіями й особами з Українською
Церквою й історією та культурною україн-
ського народу, повинен в цілості припасти
Українській Церкві.

А. Ч.

Народний фонд.

Зібрані датки належить переслати до Криви-
го Союзу кредитового у Львові, Ринок ч. 10.
ч. вкл. кн. 5000.

Середа, 24. липня 1918.

Нижні греко-кат. Флаги чн. укр. — римо-кат.
Христини.

Вактра: греко-кат. Презга і Ізраїль — римо-кат.
Якова ап.

І „Сільський Господар“ комунікує: Літній
військових вибракованих коней в Коломиї, заво-
віджені на день 28. липня не відбудеться во
 причині браку коней.

IV.

1. До Кружка Консументів Народній Торгові.

Рескриптом в дні 11. червня 1918 р. ч. 51.798.

XIII ч. (742) видало ї. к. Намісництво до всіх
п. к. Старості зарадження, що Кружки Консум-
ентів Народній Торгові мають бути признані
органами роздільчими, то є мають бути допущені
до розвіду вісім середніх споживачів поміж
своїх членів. — Просимо ще раз заради Круж-
ків, щоби безпосередно зголосилися до сво-
їх п. к. Старості з прошенням о придбані, запо-
даючи свільгість членів і дум на прокампанію,
а наслідок неуваження зголосити належить
внести зажалення до я. к. Намісництва, Краївсь-
уряд господарський Львів чл. Смольки ч. 5, як
різмеж до п. к. Намісництва, Департ. XIII, а.
Звертаємо увагу, що прошення які зажалення на-
лежить підписувати іменем Кружка Консументів
Народній Торгові, без жодних додатків при-
мірів „при Сільському Господарі“, та без пе-
чаток пр. Сільського Господаря, бо такі про-
шення, аглідно зажалення не будуть уваженні.
Найгірше таке зголослення як і світські зажа-
лення дати потвердити Урядові парохіальному
агл. Урядові громадському. Відпис зажа-
лення належить прислати до Народній Тор-
гові. Колиб Кружки Консументів Народній Тор-
гові не одержали певної скількості цукру (1/2
кг. на осіб місячно) належить заподіяти точні
дати, а то єді кога одержано цукор згідно з
видавав карту побору, вілько цукру одержано,
кілько осіб на прокорилення, згуртованих в
Кружку Консументів, за котрій місця був при-
діл і пр. і вислати сейчас зажалення до п. к.
Намісництва, Краївського Уряду Господарського
Львів чл. Смольки ч. 5, а до Народній Торгові
відпис. Таке саме зажалення належить висла-
ти колі п. к. Старості відмовити викладчі карти
побору на цукор. Дотичні наших старань в
сіль видав Краївський Виділ рескриптом в дні 27.
червня 1918 р. ч. 37.992 (сіль), котрим заявляє, що усі Кружки Консументів Народній Торгові
мають одержати від певітів сільських заступ-
ників сіль для усіх членів при чим звертається
увагу, що ю і годсю (особу на прокорилення)
випадає 8 кг. соли річно. — Подаємо се для ін-
формації членів Кружків Консументів Народній Торгові і повідомляємо, що рівночасно робимо
заходи, щоби підліт контингент соли признача-
чений для наших Кружків, видавлено нашим по-
вітівським роздільчим. — Народна Торговія, Крас-
ва Родзільня Кружків Консументів.

1. Конкурс. В прил. укр. тімназії в Регатії
вільні місця: 1) математика, 2) україніста на вис-
ші, 3) філологія на високі або низькі класи, 4)
германіста. Платня державних гімназій, дідактика
значно висока. З п. к. учителями державних гім-
назій окремі умови. Зголослення і осібні домагання
на адресу дирекції.

1. О. Семіна, б. катехит у Городець, зволяти
подати свою адресу.

1. Конкурс. В лівочу бурсу „Українського жи-
вотного Кружка“ в Коломії приймуть учнів на
шкільний рік 1918/19. Місця сілата 120 К. —
в головній натуралистії. Пильним а незасібним
буде сілата знижена. Треба мати підсвідну
скількість одягу, обуви та біля і конче свіх сі-
нник. Поданя вносити до 15. серпня с. р. (на
відмовіть прислати картку або марку) на ад-
ресу голови Товариства: Олена Вітвіцька в Ко-
ломії ул. Українська ч. 11.

145

1. Кружок Сільського Господаря в Кривиніку
взялася отсмі Дебреці, який без відмінів упо-
важливі підняв скіру привітану Централею, а з
він зміни щоб до 3 день звернути єї скіру за-
рядови, в протиліві случаю віддати кружок
справу прокураторії.

144

1. Важне для Налушини і Долинини. В дніх
25, 26, і 27. липня уважує філія „Сільського
Господаря“ в Калуші курс касиць-адміністра-
ційних відомостей і відбудови. Всі інші
спідлітні селяни з калуського і долининського
п. п. відіграли повинні взяти участь в тіх курсах. 2 — 2

1. „Ukrainische Kriegsverwaltung“ — український тижневник в німецькій мові. Кожний
світловий український громадянин повинен пе-
редплачувати сю часом, бе скрізь тепер у-
країнські справи дуже актуальні та треба чужин-
ців як сіль. Інформувати про наші підлітні
амагання. Видавлем е голова Народного Комітету
д-р Кость Левицький, відповідальний редактор
посол Володимир Сінгалевич. Учнівським передава-
ти такі: річно 20 корон, піврічно 10 корон.
Гроші просили слати: Wien XVIII, Karl Ludwig-
strasse 3/15. Просимо пешити ся в замовле-
ннями, щоби видавництво могло усталити наклад,
що при теперішній державі є дуже високий.

Велику трагедію з часів панування на-
гайки і царських
сатрапів п. а.

„Мученики любови” (КАТЕРИНА КАРАШКІН) гісткою ЕЛЛЕН РІХТЕН в го- ловній ролі — висвітлює

Кіно „КОПЕРНИК”
шул. Копоринка ч. 1.

І Кава видатка „Верховина” отримані від
зарвастру. з їїм. північної Смолін оголошує:
Тому, що на Загальни Збори „Верховини” в
Сколівському сільському с. р. не явився
принесена § 47. статута достаточне число чле-
нів, тому відписана упразднена скликана отом в
друге Загальний Збори „Верховини” в Сколіві на
день 31. липня с. р. о год. 10 рано до салі
магістрату в Сколіві з таким самим порядком,
як попередні Збори. Збори ці зібуться ся без
огляду на число присутніх членів.

Після 1 Старі будинки як хати, стодоли
стільки всікого розміру в добром стані т. є ціл-
ком скверове дерево, будовані в спосіб підгі-
лянський, як і інших будівлях матеріалів до-
стати фірма Рибак Тимотей Зако-
наке Катруся ч. 7. 1198 30-30

- Також в часі війни -
ємініческі Товариство взаємних обезпечень
„ДНІСТЕР”

своїм членам відшкодована за обезпечені
будинки в інші річі, як — що може не була
наслідком війни, але повстало з іншої причини,
як пр. від грому, лихії будови, підвальну, чужої
необережності і т. н. 1. д5-7

Гуцули у цісаря.

Відень, 16. липня 1918.

Українське промозебюро доносить: В дніх
27., 28. і 30. червня відбулася при участі послан-
ця Кирила Трільовського народні награди в
Косові, Яблонові і Печеникіні, де з уваги на
грязячий гайдук укладано вислати делегацію до
цісаря. До цього кроку населення привезене
більше, що всі старання зі сторони обох наслів
ського округа, громадських урядів Філії „Сіль-
ського Господарства”, а навіть урядових господар-
ських рад при старостах були зроблені безупіш-
ні, так, що приїзд косівський поїзд замість на-
лежних Іному місячно 20 вагонів нуки одержав
від людного с. р. всього 1 вагон, а печеніжин-
ський поїзд замість 11 вагонів місячно всього
1,5 вагона. Коли ж люди вчали самі привезти
в долів дерево закуплене таї вагінами мережа
за посліду одежину звіже, то жандарми по до-
рівні звіже се відправили і не знати, де воне ді-
лалася. Як біфракратично трактується в нашій
краю спрізу апровації, доказує факт, що прим.
превінматиє нісмо, висене в тій справі д-ром
Кирилом Трільовським 23. на с. р. в міністер-
стві, поживи дімові 28. червня прийшло до
староства в Косові в цілі „obswalden alie”. По-
діумі: висні згаданих ухвал вибралася отже
до Відня гуцульська делегація, вложена в 22 му-
жин і 2 жінок, яка прибула сюди 10 с. р.

Архікінь Вільгельм, який тоді якраз не-
ребував у Відні, повідавши про прибуття депу-
тації, запросив її до себе на конференцію, яка
відбулася в Ното палаті дні 12. с. р. Ахікінь
призначив людій, що прибули під проводом пре-
зидента д-ра Петрушевича, дуже сердечно.
привітавши до них по українські, що вроби-
ло на них велике враження. Пояснення діяви к-р
Петрушевич і сімі членів делегації. Архікінь
Вільгельм звідкінчивши щиро делегацію і по-
хваливши на другий день до Цісаря, виробив для
неї авдієнцію, яка відбулася дні 15. с. р. в на-
даті цісаря в ЕCKERHANU. Делегацію, що прибула
від проводом д-ра Кирила Трільовського на
доставленіх висніх міністерством автомобілях,
принесли в авдієнційні сали Цісар в цісарською
Зитою і престоломідінником. Після промови
д-ра Трільовського, якій бесідник запевнив
Моніака про успішніше призначення українського
населення Галичини до портав і престола, пру-
чені Цісарем меморандум в саркіні апровації
Піскуті, а описа розпочавши circle, протягом
якого Цісар відгнув в римому по черзі всіх
членів делегації, привітавши до них виключ-
но по українські. Потім засів депутатів до не-
рекуски, заставленої для неї в такожім городі,
з відсіканням на прашання кілька українських
візок, вернула маток до Відні.

В. Б.

НАДІСЛАНЕ.

А-р СТЕФАН БРИКОВИЧ

адвокатську канцелярію в Торуні

Д-р С. Оберлендер

вернув і менші дільниці
при плащі Смолині ІІІ. ХІІІ.

АДВОКАТ Др. Роман Курбас

відмовив свою адвокаційну канцелярію в Борщеві
і веде її далі в домі пок. т-ра Дорундака.

123 3-7

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Хто знає, що про це дело Петра Інуша в 55 пад-
ку віхоти, котрий попав в полом сей-
час в початку літа, 1916 р. находитя ся в туб. Тоболь-
ський уезд Куйланський, стадебчик в Гусарській від-
тові едениці Дергачівської Калінівки. Закордонні часописи
прехають о передрук. Повідомлення до Адм. Для для вро-
нішнього

Хто знає-би що про пропавшу п.
Юлію біл. Баталію, зві-
дити доності на адресу Марія Ярошевська —
Марківці біл. Станіславів. 106 1-4

ОГОЛОШЕНЯ.

год добутти, а курти хоче сі;
тому користую підмінити "Е-
вів" так як він "Габон".
хребті що ют контуру 60 сот.

Національно заступство у півфуршеті
Львів. Синтетика ч. 7.

Управитель дібр. Укоальць, жонатий, вільний від ві-
сіл, а килькісністю тільки практикою, пошукув по-
діум Лівадія від шесто рістаме 108. Тов-
стенсько.

Полейні давленівські (Zelis-sechsach) на продаж. Л. Са-
нінік 65. III, двері відро.

Молодий Українець — тепер при полейні хандірмерії
— в браку вже вже риби отсюда дорогою наважи-
ти перспективу з молодою Українкою спільноті «єдні-
нідії» згородзькою діяльністю для таї єшо: «єдині-
лісі» письм. з відмінним фотографією під «Подія» до
Адміністрації «Діла». 121 1-2

Починну гостинні ставшого ціку, яка замалаби ся
дома вже вже діти. Зголосивши на адресу Генріх
Вілєцький, відмінний кондуктор, Львів, Шептицьких 6.
1. поверх.

Возьного за добрю вигородою
прийде Гвардія „Карпа-
ти“ Львів. Руслі 18. Зголосивши від годині
10-12 перед полуноччю. 1-3 XII.

КОСИ І СЕРПИ, з правдової
стали, виникнені за послідністю, Народна
Торговля у Львові. XI. 1-6

Красний Союз для збіту худоби у Львові
вул. Оссолінських ч. 15.

потребує євічно кореспондента, машин-
ністки, яка відразу піше на машині „Мерце-
дес“ українським і польським письмом і гри-
сили блюзові до бутантерії і маніпуляції. Вла-
сноручно писані подані петенції приймає Ди-
ректор кожного дня до 12. год. рано. 113 6-7

ДЛЯ ВІДБУДОВИ

вапно, цемент, гіпс, цеглу, дахівку, чере-
пок, паву, асфальт, асф. підлоги, рури,
кліозети, ламічки, рівнож всімкі буді-
влані і водопроводні матеріали

поручають

БРАТЯ МУНД

Львів, Окнотувна 23., телефон 870.

XIV. 4-3

популярний тижневник, виходить кождої суботи; дас півні
огляд нашого сучасного національного життя і всесвітніх подій. Окремі
сторінки тижневника присвячені господарці воєнного часу. Кожде число
містить інтересний фейлетон. — Цілорічна передплата виносить 10 —
піврічна 5 К., квартальна 2 К. 50 с.

Купці, ремісники і промисловці

зі Львова і других міст Галичини, які хотять ко-
ристати з воєнних кредитів, від думки земської
установи, дальше від військо пошкодовані фі-
нансові земські кредити з ц. к. Намісництва, кр. Централ
для госп. відб. Галичини, Секція III, зможуть
єднано зголосити ся по інформації і Фонду
особисто між 9-2 в пол. що діл. Мі-
жнародного промислу, Львів, вул. Руська ч. 3.

„UKRAINISCHE BLATTER“

як австрійський міністровітний орган.

Часопис міс на четверга заснований інтерес-
незалежної Української Держави перед війною
думкою Австро-Угорщини й Німецької
Імперії і Інтереси австро-угорських Українців.
Де світробітництва запрошено найвидатніші
з українських і німецьких публіцистів. „Ukrain-
ische Blatter“ виходить щільно раз в місяць
накладі 8 — 10.000 примірників. Часопис має
найменіші кіреспонденції в Києві, в Харкові,
Одесі, Львові, Чернівцях, Бердії і Монаї. Ві-
дадим ізменювані членами являється б. ро-
дактор тижневика „Ukrainische Korrespondent“
Володимир Калінович. Умови переда-
ти такі: річно 18 К, піврічно 10 К, чверть-
чно 6 К.

Адміністрація просить посланців в замо-
лення, щоби видавництво могло уладити па-
клад. Адреса Wien VIII. Albertgasse 26/13 над 128.

2 В Індивідуально

„Артистично-Літературні Новини“

НОВЕЛІ ЕДГАРА ПО
переклад в англійській мові І. Петрушевича

шої листи

Посаді Вікторії Щурата.

Ціна по 2 крв.

Замовляти в книгарії Іл. Шацькі
у Львові. 118 20-7

Літературні новини.

Українська видавниця Ілліка у Львові,
ул. Червоної 24, під часів війни по іншій мові
діяльність, видавши десь цієї книжки:

- У першій версії (більші):
  1. Вінць Оточник, Дорога, друге видання.
  3. образками Олени Кульчицької . К 25.
  2. Марко Вовчок, Народні оповідання т. 1, півде видання .
  3. Віл. Гнатюк, Народні пісні. Зображення Вілоді, Кібринського . 25.
  4. Альо Мартович, Задобон, повість . 60.
  5. Вілоді, Гнатюк, Народні байки з о-вівікими Михайла Віхора (ісеводіні) . 45.
  6. Гуцас Гарштам, Мрії Каріні Брандт, пісні . 30.

У другій версії (менші):

- 1. Михаїл Гиголь ВІІ, друге видання, в перекладі Іл. Квасецького . 60.
- 2. Іван Панік, Олігархія і демократія . 60.
- 3. Вілоді, Гнатюк, Народні пісні. Зображення Вілоді, Кібринського . 60.
- 4. Альо Мартович, Задобон, повість . 60.
- 5. Вілоді, Гнатюк, Народні байки з о-вівікими Михайла Віхора (ісеводіні) . 45.
- 6. Гуцас Гарштам, Мрії Каріні Брандт, пісні . 30.

У дії: Годовий склад видань у Книгарії

Наук. Тав. Ім. Шевченка, Львів, Ринок ч. 10.

12-7